

# РЕШЕНИЕ

№ 394

гр. София, 24.01.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав**, в публично заседание на 05.10.2021 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Калинка Илиева**

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **8570** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Подадена е молба от [фирма], ЕИК[ЕИК], с която е поискана поправка на допуснатата очевидна фактическа грешка в диспозитива на решение № 6694/15.11.2021 г., постановено по адм.д. № 8570/2021 г.

[фирма], ЕИК[ЕИК] твърди, че в решението съдът е постановил отмяна на решение № 1092/16.7.2021 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при Централно управление на Националната агенция по приходите, с което е потвърден акт за прихващане и възстановяване /А./ №П-29002921070242-004-001/28.04.2021 г., издаден от С. И. И.-Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП ГДО.

Твърди, че предмет на обжалване не е решението, а "ревизионния акт", оспорването на който е разгледано с това решение.

Евентуално, иска допълване на решението, като се произнесе изричен диспозитив относно отмяната на А..

ОТВЕТНИКЪТ - директорът на дирекция „ОДОП“ при ТД на НАП С. не взе становище по молбата.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, намира следното:

По искането с правно основание чл. 175, ал. 1 АПК.

Съдът намира искането за неоснователно. Не е налице несъответствие между формираната от съда действителна воля и изразената. Действително, нормата на чл. 156, ал. 1, изр. 1 ДПК предвижда правната възможност за оспорване пред съда, като формулировката е: „ревизионният акт, в частта, която не е отменена с решението по

чл. 155, може да се обжалва“ пред административния съд. Посочената норма не следва да се тълкува обаче буквално, а в светлината на субсидиарно приложимите норми на АПК. Защото, ако се приеме тезата на жалбоподателя, като буквално се тълкува нормата на чл.155, ал. 1 АПК и се отмени единствено ревизионния акт, в случая - А., то решението на директора на дирекция „ОДОП“ ще продължи да съществува в правния мир. С още по-голямо основание тези аргументи са приложими ако с него е изменен ревизионния акт, респ. - А..

По искането с правно основание чл. 176, ал. 1 АПК. Искането съдът намира за основателно. Действително, следва да се допълни решението, като се постанови отменителен диспозитив и по отношение на А..

Ето защо съдът

**РЕШИ:**

ОТХВЪРЛЯ молбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] за поправка на допуснатата очевидна фактическа грешка в диспозитива на решение № 6694/15.11.2021 г., постановено по адм.д. № 8570/2021 г.

ДОПЪЛВА решение № 6694/15.11.2021 г., постановено по адм.д. № 8570/2021 г. на АССГ, 64 с.в, както следва:

ОТМЕНЯ, по жалбата на К. БЪЛГАРИЯ“ Е., ЕИК[ЕИК], акт за прихващане и възстановяване №П-29002921070242-004-001/28.04.2021 г., издаден от С. И. И.-Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП ГДО.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от уведомяването за изготвянето му.

**СЪДИЯ:**